

Arrest

nr. 305 690 van 26 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 november 2023 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. HZAINÉ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en Pashtun van origine te zijn. U bent geboren in het dorp Kakas Farmankhil in het district Qarghai van de provincie Laghman. U bent soenniet. U bent tot de zevende graad naar school geweest en spendeerde uw vrije tijd op de velden.

Uw vader werkte ongeveer vijf jaar voor de Mahali politie (arbaki). Anderhalf jaar voor de val van de overheid werd hij bedreigd door J.G., een leider van de taliban. Hij beval uw vader te stoppen met werken voor de politie. Uw vader stopte niet met werken. Ongeveer acht maanden nadien vond een huwelijk plaats van uw paternale neef S.H.. Uw vader ging met ongeveer vijf collega's naar dit huwelijk. U was ook aanwezig, maar werd ziek en verliet het feest eerder. Toen het huwelijk bezig was, kwam de taliban af en begon te schieten. Tijdens het gevecht raakte één collega van uw vader gewond en twee talibanleden werden gedood. De

talibanleden die gedood werden, waren de zoon en neef van commandant J.G.. Een maand nadien werd uw vader opnieuw bedreigd en wilde J.G. zich wreken voor de dood van zijn zoon en neef. Toen de overheid viel, was uw vader drie dagen vermist en werd hij dood teruggevonden door een dorpeling. Na overleg met uw familie besloot u Afghanistan te verlaten samen met uw broer Y. en begaf u zich eerst naar het huis van uw maternale oom. Daarna reisde u via Pakistan, Iran - waar u aan de grens met Turkije uw broer Y. uit het oog verloor - , Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk om op 29 mei 2022 te arriveren in België. Op 30 mei 2022 dient u hier als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) een verzoek om internationale bescherming in. Nadat u Afghanistan verlaten had, is de taliban u enkele keren komen zoeken.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een kopie van een appreciatiebrief van het werk van uw vader, een kopie van de bankkaart van uw vader, een kopie van de identiteitskaart van het werk van uw vader, een kopie van uw taskara, een kopie van de taskara van uw vader en een kopie van de taskara van uw moeder neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban omdat uw vader gewerkt heeft bij de Mahali politie (arbaki) en familieleden van taliban commandant J.G. gedood werden tijdens een gevecht met uw vader (CGVS p. 7, 18).

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient evenwel geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat u het CGVS heeft trachten te misleiden omtrent uw identiteit. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan wat u beweerde aangaande uw leeftijd. Zo verklaarde u zich bij aankomst in België op 29 mei 2022 zestien jaar oud. Het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij stelt dat u op 3 juni 2022 ouder was dan 18 jaar waarbij 21.5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is (zie schrijven Federale Overheidsdienst Justitie dd. 10.06.2022, waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier). Uw geboortedatum werd bijgevolg van 13 mei 2005 naar 1 januari 2003 bijgesteld. Uit de leeftijdsbepaling moet niet alleen besloten worden dat het internationale verdrag met betrekking tot de rechten van het kind niet op u kan worden toegepast, ook geeft u door zich valselijk als een minderjarige voor te doen geen correct zicht op uw werkelijke identiteit en uw levensloop voor uw komst naar België.

De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.

Vervolgens slaagt u er niet in uw problemen met de taliban aannemelijk en geloofwaardig te maken.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader werkte voor de Mahali politie (arbaki). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover. U stelt dat hij ongeveer vijf jaar gewerkt heeft voor de politie (CGVS p. 8). Er kan dan ook van u verwacht worden dat u uitgebreid en

gedetailleerd kan vertellen over zijn werk bij de politie. U bent hier niet in geslaagd. Wanneer u immers gevraagd wordt meer te vertellen over het werk van uw vader, antwoordt u oppervlakkig: "hij werkte voor de Mahali politie. Wat kan ik nog vertellen, hij verdedigde het land en beschermde het, dat was zijn werk" (CGVS p. 7-8). Vervolgens wordt u gevraagd of hij in een basis of in een werkplaats werkte. U antwoordt hierop dat u niet veel weet, maar dat u hoorde dat hij in een post werkte (CGVS p. 8). Wanneer u dan gevraagd wordt zijn werkplaats te omschrijven, antwoordt u zeer algemeen en vaag met: "beneden had u een weg, daar had u een berg, op de berg was de post" (CGVS p. 8). Op de vraag ten slotte of u nog iets anders kan vertellen over de werkplaats van uw vader en of u weet hoe de werkplaats eruit zag, antwoordt u dat u dit niet kan vertellen en u niet veel informatie heeft (CGVS p. 8). U zegt dan wel dat de taliban op de hoogte was van het werk van uw vader, maar u kan niet vertellen sinds wanneer de taliban op de hoogte was hiervan of op welke manier de taliban op de hoogte is geraakt van het werk van uw vader (CGVS p. 8-9). Voorts wordt u de vraag gesteld op welke manier uw vader is kunnen beginnen werken bij de politie. Hierop antwoordt u vaag dat hij het zelf vond, maar u niet weet hoe of waar hij het werk vond (CGVS p. 9). U zegt vervolgens dat uw vader trainingen en opleidingen heeft gevolgd, maar wanneer u dan gevraagd wordt hierover te vertellen, zegt u dat u hierover geen informatie heeft (CGVS p. 9). Ook bent u niet in staat een gedetailleerde omschrijving te geven van de taken die uw vader diende uit te voeren of te verduidelijken welke positie uw vader had bij de politie. U stelt beknopt dat hij verantwoordelijk was om de omgeving te beschermen en de leider was van de groep, maar u niets weet over het overheidssysteem of de rangen (CGVS p. 9). Voorts kan u geen enkele collega van uw vader benoemen en zegt u dat u niets weet van zijn collega's, wat vreemd is aangezien u stelt dat uw vader samen met vier à vijf collega's naar het huwelijk van uw paternale neef is geweest (CGVS p. 10, 12-13). U was bovendien zelf aanwezig op dat huwelijk (CGVS p. 13). Ook kan u niet zeggen of uw vader een leider had (CGVS p. 10). U bent ten slotte niet in staat een anekdote over het werk van uw vader te vertellen en u heeft nagelaten aan uw vader meer informatie te vragen over zijn werk (CGVS p. 10).

Ook aan uw verklaringen omtrent de vervolgingsfeiten ten aanzien van uw vader wordt geen geloof gehecht. U stelt dat uw vader samen met collega's aanwezig was op een huwelijk toen zij aangevallen werden door de taliban. Eén collega raakte gewond en twee talibanleden sneuvelden tijdens het gevecht (CGVS p. 12-13, 14). Wanneer u echter gevraagd wordt te vertellen over de taliban, antwoordt u dat u niet weet of de taliban kwam om de muziek van het huwelijk te stoppen of dat ze daar waren om uw vader te doden. U bent daarnaast niet zeker of ze daar waren om op uw vader te schieten (CGVS p. 14). Het is opmerkelijk dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt niet te weten of de taliban kwam voor uw vader, terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog stelde dat de taliban aanwezig was op het huwelijk om uw vader en zijn collega's op te pakken (vragenlijst DVZ/CGVS p. 2). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheid, antwoordt u: "ik denk niet dat ik het zo gezegd heb, misschien hebben ze het verkeerd begrepen" (CGVS p. 14). Daarnaast is uw kennis omtrent het gevecht gebrekkig. Zo weet u onder meer niet hoeveel talibanleden er waren, u kan geen talibanleden benoemen, u weet de naam niet van de zoon van de commandant die gedood was, u heeft geen informatie over de talibanleden die gedood waren en u kan niet zeggen op welke manier zij gedood waren (CGVS p. 14). Dat u zo weinig informatie heeft over het gevecht is opmerkelijk aangezien u voldoende gelegenheid had meer informatie te bekomen van uw vader. Er wordt dan ook geen geloof gehecht aan uw verklaringen omtrent het gevecht. Ten slotte zegt u dat uw vader bedreigd werd door de taliban omwille van zijn werk (CGVS p. 11-12). Aangezien uw vader zijn profiel en de vervolgingsfeiten ten aanzien van uw vader ongeloofwaardig zijn bevonden (supra), zijn uw verklaringen omtrent deze bedreigingen niet aannemelijk.

Voorts kunnen uw verklaringen omtrent de huidige situatie waarin uw vader zich momenteel bevindt niet overtuigen. U stelt dat uw vader bij de val van de overheid voor drie dagen vermist was en later dood werd teruggevonden (CGVS p. 15-16). Hieraan wordt geen geloof gehecht. Vooreerst bent u tegenstrijdig over het aantal dagen dat hij vermist was. Zo stelde u tijdens het persoonlijk onderhoud bij de Dienst Voogdij dat uw vader vijf dagen vermist was terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart dat uw vader drie dagen vermist was (vragenlijst Dienst Voogdij p. 4, CGVS p. 15). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheid, antwoordt u ontwijkend: "ik heb dat niet zo gezegd. Misschien heb ik gezegd, drie of vier dagen, maar vijf dagen heb ik nooit exact gezegd" (CGVS p. 15). Daarnaast weet u niet zeker wat er gebeurd is met uw vader. U denkt namelijk dat hij werd meegenomen door de taliban (CGVS p. 15). Ook neemt u aan dat hij gedood is door de taliban gezien de "omstandigheden en bedreigingen" (CGVS p. 15-16). Dit zijn dus veronderstellingen uit uwe hoofde. Dit is opmerkelijk aangezien u tijdens het persoonlijk onderhoud bij de DVZ stelde dat de taliban commandant J.G. een toespraak hield in de regio Kakas Farmankhil waar hij zei dat hij uw vader vermoord heeft omwille van wraak voor zijn neef (vragenlijst DVZ/CGVS p. 2). Het houdt dan ook geen steek dat u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS niet zeker zou weten wat er met uw vader gebeurd is. U zegt bovendien niets over de toespraak wanneer u de vraag gesteld werd hoe u wist dat J.G. uw vader gedood had (CGVS p. 16). Aangezien reeds het profiel van uw vader en de vervolgingsfeiten ten aanzien van uw vader ongeloofwaardig zijn bevonden (supra), blijft het onduidelijk wat er gebeurd is met uw vader. Uw verklaringen hieromtrent zijn louter gebaseerd op blote beweringen en veronderstellingen uit uwe hoofde. U toont met geen enkel authentiek bewijsdocument aan

dat uw vader vermist en gedood is door tussenkomst van de taliban. Uw verklaringen hieromtrent zijn dan ook niet aannemelijk.

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over het profiel van uw vader, de vervolgingsfeiten ten aanzien van uw vader en de huidige situatie van uw vader toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori zijn profiel niet aannemelijk maakt of dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Ook wat betreft uw eigen problemen overtuigen uw verklaringen niet. Zo bent u nooit aangevallen of bedreigd geweest door de taliban ondanks uw bewering dat ze u wilden doden (CGVS p. 16-17). Voorts stelt u dat de taliban niet op zoek naar u is geweest toen u nog in Afghanistan was, maar de taliban wel op zoek naar u is geweest nadat u Afghanistan verlaten had (CGVS p. 17). Dit is tegenstrijdig met hetgeen u zei tijdens het persoonlijk onderhoud bij de DVZ. Hier stelde u namelijk dat de taliban naar u op zoek was toen u nog in Afghanistan was (vragenlijst DVZ/CGVS p. 2, CGVS p. 17). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheid, ontkent u dit en zegt u dat u dat niet gezegd heeft en het misschien een fout van de tolk was (CGVS p. 17). Ten slotte kan u niet gedetailleerd vertellen wie van de taliban of hoeveel talibanleden op zoek waren naar u nadat u Afghanistan verlaten heeft (CGVS p. 18).

De door u neergelegde documenten zijn evenmin in staat een ander licht te werpen op voorgaande. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Aansluitend hierop dient gewezen te worden op objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten (al dan niet origineel), kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidssincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te

beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war'

waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan

een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te

voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn.

Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele

socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor

vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

"Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;

Schending van artikel 1A van het verdrag van Genève;

Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering;

Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur : Zorgvuldigheidsplicht."

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"Verzoeker kan niet terugkeren naar Afghanistan omwille van zijn vrees gedood te worden door de talibanleider, Qari J.G., alias Q. S.. Qari J.G. beschuldigde verzoekers' vader van de moord op zijn zoon en neef.

De vader van verzoeker werkte al jaren voor de politie. Omwille van zijn job werd hij eerder al bedreigd door Qari J.G.. Hij vroeg hem meermaals te stoppen met het werken voor de overheid. Paar maanden later vond een trouwfeest plaats. Tijdens het trouwfeest kwamen de talibanleden en begonnen ze te vechten en te schieten naar de aanwezigen waarbij een vriend van verzoekers' vader gewond raakte. Verzoekers' vader en zijn collega's begonnen ook te vechten. Twee talibanleden, de zoon en neef van Qari J.G., werden gedood.

Verzoeker vreest het slachtoffer te worden van bloedwraak. Qari J.G. heeft verzoekers' gezin bedreigd met het doden van verzoeker als wraak voor de dood van de zoon en neef van Qari J.G..

Bloedwraak komt veel voor in Afghanistan. [...]

Paar dagen na de val van de overheid werd verzoekers' vader dood teruggevonden en werd verzoeker ook met de dood bedreigd waarna hij is gaan vluchten.

Verzoeker heeft gegronde redenen om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin.

Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling. De vier elementen van deze definitie zijn de volgende: [...]

Verzoeker voldoet aan deze voorwaarden. Verzoeker bevindt zich hier in België waar hij zijn verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op 30.05.2022.

Hij is zijn land ontvlucht omwille van de vrees voor de Taliban. Bovendien kan verzoeker zich niet beroepen op de bescherming van zijn land van herkomst, gezien de Taliban zelf de controle over heel Afghanistan hebben overgenomen.

Volgens verweerster kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers' vrees voor vervolging door de Taliban.

Verweerster stelt vooreerst dat verzoeker niet de waarheid heeft verteld over zijn leeftijd. Volgens een leeftijdsonderzoek uitgevoerd in 2022 blijkt dat verzoeker 21,5 jaar zou zijn. Hierbij wil verzoeker nogmaals benadrukken dat hij niet gelogen heeft over zijn leeftijd. Verzoeker was wel degelijk minderjarig bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoeker kan dit bewijzen met zijn taskara en paspoort (stuk 2). Verzoeker heeft duidelijk tijdens zijn persoonlijk onderhoud (p. 4 van de nota van het CGVS - stuk 7) laten weten dat hij in 2004 geboren is en dat hij momenteel 18 of 19 jaar was. Tijdens het persoonlijk onderhoud was hij weldegelijk nog 18 jaar oud. Verzoeker werd geboren op 24.10.2004. Het persoonlijk onderhoud vond plaats in juli 2023. Aldus was hij toen nog 18 jaar oud. Volgens verweerster zouden Afghaanse documenten nagemaakt zijn gezien de hoge corruptiegraad in Afghanistan. Dat verweerster geen geloof hecht aan de taskara, een officieel overheidsdocument, kan verzoeker niet begrijpen. Verzoeker heeft daarom een familielid gevraagd om een foto te maken van zijn paspoort die in Afghanistan werd achtergelaten. Verzoeker heeft het CGVS niet trachten te misleiden zoals door verweerster wordt gesteld. Verzoeker heeft altijd de waarheid verteld, dat hij minderjarig was bij aankomst in België. De officiële bewijzen spreken voor zich. Verweerster kan hier niet onderuit. Dat er op zijn bijlage 26 een willekeurige datum werd genomen daar kan verzoeker weinig aan doen. Na een zware, vermoeiende en risicovolle reis kwam hij in België aan, niet wetende hoe ons systeem hier in België werkt. Hij was toen tevens niet vertrouwd met de gregoriaanse kalender. Verzoeker heeft, door te stellen dat hij minderjarig was, enkel maar de waarheid verteld.

Verweerster stelt tevens dat geen geloof kan worden gehecht aan het werk van verzoekers' vader gezien verzoeker maar weinig kon vertellen over zijn job. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het cultuur in Afghanistan niet te vergelijken is met die van België. In Afghanistan wordt in een gezin niet alles meegedeeld aan de kinderen, net om hen te beschermen. Hetgeen verzoeker wist m.b.t. het werk van zijn vader heeft verzoeker meegedeeld aan verweerster. De rest kon hij niet weten gezien hij die informatie niet heeft gekregen van zijn vader. Zijn vader wilde niet dat zijn zoon zich hiermee bezighield en moest in plaats daarvan zijn focussen op school (p.10 van nota CGVS - stuk 7). Dat verzoekers' vader voor de overheid heeft gewerkt kan niet door verweerster worden betwist om die reden dat verzoeker weinig kon vertellen over de job. Verzoekers' vader heeft hoe dan ook voor de overheid gewerkt en de bewijzen hiervan zijn aan verweerster overhandigd. Zo heeft verzoeker de volgende documenten geleverd: een appreciatiebrief van het werk van zijn vader, een ID kaart van zijn werk en een bankkaart (stuk 5).

Verweerster gelooft eveneens niet dat de vervolgingsfeiten ten aanzien van verzoekers' vader wel degelijk gebeurd zijn, met als reden dat verzoeker niet kon vertellen over o.a waarom de taliban zijn gekomen, hoe het gevecht begon, hoeveel talibanleden aanwezig waren, op welke manier talibanleden gedood werden etc. Hierbij wil verzoeker nogmaals de nadruk leggen op het feit dat verzoeker zelf niet aanwezig was tijdens het gevecht. Tijdens het persoonlijk onderhoud heeft verzoeker meermaals laten weten dat hij niet aanwezig was op het moment van de feiten. Verzoeker voelde zich niet goed tijdens het trouweest waarna hij met zijn moeder naar huis terugkeerde. Het is vrij normaal dat hij niet precies kan omschrijven wat daar gebeurd is gezien hij zelf niet aanwezig was. Verzoeker kreeg de informatie m.b.t. het gevecht enkel nadien te horen en wat hij te horen heeft gekregen, heeft hij tijdens het persoonlijk onderhoud ook verteld.

Verweerster stelt daarenboven dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de aantal dagen van vermissing van zijn vader. Tijdens het persoonlijk onderhoud heeft verzoeker verklaart dat zijn vader 3 dagen vermist was. Volgens verweerster zou hij bij de dienst voogdij 5 dagen hebben gezegd. Volgens verzoeker is dit een vergissing of miscommunicatie gezien hij nooit precies 5 dagen heeft gezegd (p.

15 - stuk 7). Verzoeker blijft erbij dat zijn vader drie dagen na de val van de overheid dood werd teruggevonden.

Verzoeker kan niet rekenen op enige bescherming in Afghanistan. Het gevaar is nog steeds actueel. De taliban is nog steeds op zoek naar verzoeker. Er is geen enkele garantie dat verzoeker bij terugkeer een veilig leven zal leiden of überhaupt in leven zal blijven, zeker nu hij gevlucht is naar Europa.

Op basis van zijn gegronde vrees heeft cliënt recht op het statuut vluchteling.

Dat verweerster de plicht heeft haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

[...]

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht en aan de formele motiveringsplicht.

Het huidige middel is gegrond."

In een tweede middel voert verzoeker de navolgende schendingen aan:

"Schending van artikel 48/4 a/b/c van de Vreemdelingenwet;

Schending van artikel 3 EVRM;

Schending van artikel 1A van het verdrag van Genève;

Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: zorgvuldigheids- en de redelijkheidsplicht;

Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering".

Verzoeker zet het volgende uiteen:

"Verzoeker heeft minstens recht op subsidiaire bescherming aangezien hij bij terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op ernstige bedreiging overeenkomstig artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Afghanistan bevindt zich in een preciaire situatie. Heel Afghanistan in handen van de Taliban.

[...]

In casu heeft verzoeker minstens recht op subsidiaire bescherming aangezien verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op ernstige bedreiging overeenkomstig artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet gezien de regio waar hij afkomstig van is zeer onveilig is.

De veiligheidssituatie in Afghanistan is sedert de machtsovername verslechterd.

Uit verschillende nieuwsbronnen is gebleken dat Afghanistan momenteel geconfronteerd wordt met een ongekende humanitaire crisis met een zeer regel risico op een ineenstorting van het systeem en een menselijke catastrofe (stuk 6).

Daarenboven kunnen Afghanen die uit Europa naar Afghanistan terugkeren door de taliban of de maatschappij beschouwd worden als verwesterd met stigmatisering of uitstoting als gevolg.

Er is geen enkele informatie beschikbaar waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie zich voldoende heeft gestabiliseerd om een "correcte toekomstgerichte beoordeling" te maken. Er is aldus geen enkele garantie dat verzoeker bij terugkeer niet zal worden blootgesteld aan onmenselijke behandelingen.

De veiligheidssituatie in Afghanistan is zeer precair.

In België is verzoeker veilig. Verzoeker heeft hier een nieuw veilig leven opgebouwd. Verzoeker is volledig geïntegreerd in België. Verzoeker werkt al maanden en wilt graag een bijdrage leveren aan de Belgische samenleving."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"Stuk 2 kopie taskara + paspoort verzoeker;

Stuk 3 EUUAA, European Union agency for asylum, "blood feuds", december 2020, te consulteren op: [URL]

Stuk 4 EASO, Country of Origin Information Report, "Afghanistan Individuals targeted under societal and legal norms",

december 2017, te consulteren op: [URL]

Stuk 5 documenten m.b.t. van verzoekers' vader: Appreciatiebrief, ID kaart werk en bankkaart;

Stuk 6 RELIEFWEB, "Afghanistan Humanitarian Needs Overview 2023", 23 januari 2023, te consulteren op: [URL]

Stuk 7 Nota persoonlijk onderhoud CGVS."

2.3. Bij aanvullende nota van 25 maart 2024 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL-verwijzingen bij:

- EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;

- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;

- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;

- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;

- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van december 2023;

- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;

- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsvername door de Taliban" van 14 december 2023.

2.4. Ter terechtzitting legt verzoeker middels aanvullende nota volgende stukken neer:

"Attest ziekenhuis m.b.t. verzoekers' vader

Originele stukken van ID kaart (werk), bankkaart en appreciatiebrief vader".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker leugenachtige verklaringen heeft afgelegd over zijn leeftijd.

Verweerder motiveert in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Vooreerst moet erop gewezen worden dat u het CGVS heeft trachten te misleiden omtrent uw identiteit. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan wat u beweerde aangaande uw leeftijd. Zo verklaarde u zich bij aankomst in België op 29 mei 2022 zestien jaar oud. Het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij stelt dat u op 3 juni 2022 ouder was dan 18 jaar waarbij 21.5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is (zie schrijven Federale Overheidsdienst Justitie dd. 10.06.2022, waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier). Uw geboortedatum werd bijgevolg van 13 mei 2005 naar 1 januari 2003 bijgesteld. Uit de leeftijdsbepaling moet niet alleen besloten worden dat het internationale verdrag met betrekking tot de rechten van het kind niet op u kan worden toegepast, ook geeft u door zich valselyk als een minderjarige voor te doen geen correct zicht op uw werkelijke identiteit en uw levensloop voor uw komst naar België. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.”

Verzoeker slaagt er niet in om de voormelde motivering, die terecht en pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, te weerleggen.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij wel degelijk minderjarig was bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming, legt zijn taskara en paspoort neer (stuk 2, bij verzoekschrift) en herneemt zijn verklaring van tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij in 2004 geboren is.

Te dezen dient benadrukt dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, “*Federale Overheidsdienst Justitie, Dienst Voogdij, Kennisgeving van onze beslissing*”). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten.

Ten overvloede dient opgemerkt dat de bijgebrachte kopieën van verzoekers taskara en paspoort wegens een gebrek aan bewijswaarde hoe dan ook geen afbreuk kunnen doen aan de voorgaande vaststellingen inzake verzoekers leeftijd. Beide documenten worden slechts bijgebracht in de vorm van kopieën, zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen authenticiteitswaarde kan worden gehecht. Bovendien blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Wat betreft het door verzoeker bijgebracht paspoort dient daarenboven vastgesteld dat de naam op zijn paspoort (Mt.N.K.) niet helemaal overeenstemt met de door verzoeker aan de asielinstanties verklaarde naam (M.N.).

Ook verzoekers verwijzingen naar zijn reeds afgelegde verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over zijn geboortedatum kunnen geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing in verband met verzoekers leeftijd.

Daar waar verzoeker nog wijst op zijn moeizame reis en zijn onbekendheid met de Gregoriaanse kalender kan dergelijke niet rechtvaardigen dat verzoeker zich bij aankomst in België onterecht als minderjarige voordeed. Indien verzoeker bij aankomst zijn werkelijke geboortedatum had opgegeven volgens de Afghaanse kalender, had deze kunnen worden omgezet naar de Gregoriaanse kalender teneinde zijn ware leeftijd vast te stellen, *quod non*.

De voorstaande vaststellingen inzake verzoekers doelbewuste misleidende verklaringen over zijn leeftijd maken bijgevolg een negatieve indicatie uit voor wat betreft verzoekers algemene geloofwaardigheid.

5. Verzoeker volhardt in het verzoekschrift in zijn problemen met de taliban omwille van het werk van zijn vader.

Na kennisname van de elementen in het dossier sluit de Raad zich aan bij de vaststellingen van verweerder:

- verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat zijn vader werkte voor de Mahali politie (arbaki): verzoeker legt slechts vage en oppervlakkige verklaringen af dienaangaande en kan geen gedetailleerde informatie verstrekken over het werk van zijn vader bij de politie, waaronder zijn taken, positie, collega's en trainingen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-10, p. 12-13);

- ook verzoekers verklaringen aangaande de vervolgingsfeiten ten aanzien van zijn vader zijn niet geloofwaardig, aangezien verzoekers verklaringen over de aanval op het huwelijk van zijn neef, onder meer over het aantal talibanleden en de omstandigheden van het gevecht, tegenstrijdig en gebrekkig zijn (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11-14);

- verzoekers verklaringen over de huidige situatie van zijn vader, met name zijn vermissing en dood, kunnen niet overtuigen, gezien verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over het aantal dagen dat zijn vader vermist was (Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling, p. 4; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15), verzoeker inconsistent aangeeft dat hij al dan niet zeker weet wat er is gebeurd met zijn vader (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15-16), verzoekers verklaringen over zijn vaders profiel en de vervolgingsfeiten reeds als ongeloofwaardig werden beoordeeld en verzoeker met geen enkel authentiek bewijsdocument aantoont dat zijn vader vermist en gedood is ingevolge handelingen van de taliban;

- wat verzoekers situatie betreft, wordt gewezen op de beschikbare informatie over de situatie van familieleden van personen die tot de ANSF behoorden en wordt opgemerkt dat het loutere feit dat verzoeker een familielid zou zijn van een vroeger lid van het ANSF, waarvan verzoeker *a priori* zijn profiel niet aannemelijk maakt of dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, onvoldoende is om een nood aan internationale bescherming in zijn hoofde aannemelijk te maken;

- verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij zelf bedreigd werd door de taliban, gezien hij nooit is aangevallen of bedreigd door de taliban, hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over wanneer hij gezocht werd door de taliban en hij niet gedetailleerd kan vertellen wie of hoeveel talibanleden op zoek waren naar hem nadat hij Afghanistan verlaten had (vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-18).

Ingevolge deze vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij Afghanistan ontvlucht is omwille van problemen met de taliban ten gevolge van het werk en de activiteiten van zijn vader.

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

Verzoeker beperkt zich in wezen tot het volharden in zijn asielrelaas, het verwijzen naar algemene informatie inzake bloedwraak in Afghanistan, het poneren dat in Afghanistan niet alles wordt meegedeeld aan de kinderen, het benadrukken dat verzoeker zelf niet aanwezig was bij het gevecht tijdens het trouwfeest, het wijzen op een miscommunicatie ter verschoning van zijn tegenstrijdige verklaringen over het aantal dagen dat zijn vader vermist was, het benadrukken van zijn vrees voor vervolging en het tegenspreken van de motivering en gevolgtrekking van verweerder. Dit vormt bezwaarlijk een dienstig verweer, waarmee verzoeker er – mede gelet op de volgende vaststellingen – niet in slaagt de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Waar verzoeker poneert dat in de Afghaanse cultuur niet alles wordt meegedeeld aan de kinderen om hen te beschermen, betreft dit een loutere bewering die verzoekers onwetendheid met betrekking tot het werk van zijn vader, hetgeen de essentie van zijn asielrelaas uitmaakt, niet kan verschonen.

Verweerder stelde terecht vast dat, hoewel verzoekers vader vijf jaar voor de politie zou hebben gewerkt, verzoeker niet kon aangeven waar zijn vader werkte, sinds wanneer de taliban op de hoogte was van het werk van zijn vader, hoe de taliban op de hoogte raakte van het werk van zijn vader, hoe zijn vader is kunnen beginnen werken bij de politie, welke trainingen en opleidingen verzoekers vader heeft gevolgd, welke taken hij diende uit te voeren, welke positie hij had bij de politie, wie zijn collega's waren en of hij een leider had (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-9). Gelet op verzoekers bewering zijn land te zijn ontvlucht wegens problemen met de taliban die verband hielden met het werk van zijn vader, kan niet worden aanvaard dat verzoeker dermate onwetend is over het werk van zijn vader.

7. Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij niet aanwezig was tijdens het gevecht op het trouwfeest en heeft verklaard wat hem gezegd werd, kan dit de incoherenties en onwetendheden in zijn verklaringen dienaangaande niet verschonen. Indien verzoeker achteraf werd ingelicht over het gevecht, dan is redelijk te verwachten dat verzoeker de details van het gevecht vervolgens op een eenduidige en geïnformeerde wijze zou kunnen toelichten, *quod non*.

8. Voor zover verzoeker nog verwijst naar een miscommunicatie ter verschoning van de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen over het aantal dagen dat zijn vader vermist was, vindt dit geen grondslag in het administratief dossier. Verzoeker blijft bij loutere beweringen maar toont op geen enkele

wijze aan dat er zich communicatieproblemen hebben voorgedaan in de loop van de procedure. Dit komt dan ook voor als een loutere *post factum* uitleg die tot stand is gekomen na kennisname van de inhoud van de bestreden beslissing en die niet kan worden aangenomen.

9. Verzoeker kan niet volstaan met het louter verwijzen naar informatie inzake bloedwraak (stukken 3 en 4, bij verzoekschrift) om de door hem naar voor geschoven vervolgingsfeiten aan te tonen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

10. Ook de door verzoeker bijgebrachte documenten ter staving van het werk van zijn vader, met name de appreciatiebrief, een badge en een bankkaart (neergelegd bij het CGVS; stuk 5, bij verzoekschrift; originelen neergelegd ter terechtzitting), en het ziekenhuisattest met betrekking tot zijn vader (neergelegd ter terechtzitting) kunnen de ongeloofwaardigheid van het profiel van verzoekers vader en de hieruit voortvloeiende vervolgingsfeiten niet herstellen.

Een document moet, om bewijswaarde te hebben, immers coherente en geloofwaardige verklaringen ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op de voorgaande vaststellingen inzake verzoekers onaannemelijke onwetendheid met betrekking tot het werk van zijn vader, zijn gebrekkige verklaringen aangaande het vermeende gevecht op het trouwfeest en zijn strijdige verklaringen over de vermissing en dood van zijn vader.

Daarnaast blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten (al dan niet 'origineel'), kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers beweringen te herstellen.

Wat betreft de bankkaart van "New Kabul Bank" (zie onder meer het stuk dat ter zitting werd neergelegd) worden bijkomend enkele onregelmatigheden opgemerkt. Zo staan de tekst en foto verticaal op de kaart. Bovendien bevat deze kaart geen chip, zodat niet valt in te zien hoe ermee betaald kan worden. De door verzoeker bijgebrachte "originele" bankkaart betreft aldus duidelijk een vervalste kaart.

Dat verzoeker zich bedient van dergelijke bankkaart, ondermijnt ook de bewijswaarde van de andere door hem bijgebrachte "originele" stukken ter staving van het reeds als ongeloofwaardig beoordeeld werk van zijn vader.

Wat betreft de kopie van het ziekenhuisattest, wordt vastgesteld dat dit attest niet gedateerd is en grotendeels oningevuld is gebleven.

Ook kan niet worden nagegaan of het ziekenhuisattest betrekking heeft op verzoekers vader, aangezien de naam van de patiënt en zijn adres – in tegenstelling tot de andere gegevens op het attest – niet in het Engels zijn vermeld en bijgevolg onleesbaar zijn. Hoe dan ook toont verzoeker niet concreet aan hoe hij dit document bekam en maakt het attest geen melding van de omstandigheden waarin de persoon op wie het attest betrekking heeft om het leven is gekomen. Aldus kan dit attest de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten ten aanzien van zijn vader in Afghanistan evenmin aantonen.

11. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, hecht de Raad in navolging van verweerder geen enkel geloof aan het door verzoeker naar voor geschoven asielrelaas ingevolge het werk van zijn vader, noch aan de vrees die hij hieruit puurt.

12. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij beschouwd worden als verwesterd met stigmatisering of uitstoting als gevolg. Verzoeker stelt dat hij een nieuw veilig leven heeft opgebouwd, volledig geïntegreerd is en al maanden werkt in België.

Uit de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen, die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad volgt in deze de richtsnoeren van EUAA (EUAA “Country Guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

Bijgevolg dient verzoeker te concretiseren dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Uit de volgende pertinente en terechte motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder verzoekers mogelijke problemen bij terugkeer omwille van zijn verblijf in België/Europa heeft onderzocht:

“Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022.

Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de ‘elites’ die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghaans of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghaans in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghaans behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om

internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Verzoeker stelt dat hij geïntegreerd is en al maanden werkt in België.

Daargelaten dat verzoeker geen enkel stuk bijbrengt ter staving van zijn integratie en werkzaamheden in België, maakt verzoeker niet concreet aannemelijk dat hij om deze redenen vervolgd zal worden. Het gegeven dat verzoeker in België werkzaam is op de arbeidsmarkt kan aantonen dat hij zich in zekere mate aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf, maar dit is, rekening houdend met het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard om te leiden tot de vaststelling dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging wegens een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering. Verzoeker maakt immers niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille van zijn verblijf en werkzaamheden bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden.

Bijkomend kan (andermaal) worden opgemerkt dat aan verzoekers voorgehouden leeftijd ingevolge de resultaten van het leeftijdsonderzoek (FOD Justitie, Dienst Voogdij) geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg was verzoeker ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan in na de machtsvername in 2021 reeds meerderjarig, zodat redelijk is aan te nemen dat verzoeker voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan reeds gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van een terugkeer uit Europa.

13. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

14. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

15. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

16. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EG (heden de Richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip "*ernstige schade*" in dit artikel heeft betrekking "op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade", met name

foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”* - vrije vertaling: *“Ernstige schade moet de vorm aannemen van een gedraging van een actor (artikel 6 QD). Algemeen slechte sociaal-economische omstandigheden worden op zich niet beschouwd als een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, (b), QD, tenzij er sprake is van opzettelijk gedrag van een actor.”*).

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er

moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Verzoeker toont met de loutere verwijzing naar algemene informatie inzake de humanitaire situatie in Afghanistan (stuk 6, bij verzoekschrift) niet *in concreto* aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

17. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "*Country Guidance Afghanistan*" van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Laghman. De Raad stelt vast dat voor de provincie Laghman geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de "*Country Guidance Afghanistan*" van januari 2023.

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat de veiligheidssituatie precair is, maar brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie, zoals aangebracht door verweerder bij aanvullende nota van 25 maart 2024.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Kosten

18. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS